

**Fra LaRouche-bevægelsen 16.
nov. 2014:**

Verdens centrum er ikke USA – Centrum er nu Kina og Rusland

Under diskussioner lørdag understregede Lyndon LaRouche, at, i modsætning til det vanvid, der repræsenteres af Obama, som på G20-topmødet i Brisbane, Australien, hævdede, at USA er »den eneste supermagt i verden«, så ligger planetens fremtid andetsteds. Den ligger ikke i USA eller Europa. USA er rent faktisk en systemisk fiasko. Som et resultat heraf er verdens centrum ikke USA; det er nu i Kina og Rusland. Den russisk-kinesiske relation, Putin-Kina-relationen, er afgørende.

Situationen i USA bliver værre for hver dag, der går. Republikanernes rolle er ingen velsignelse. Faktisk er det Republikanske Parti det Hitler-fascistiske parti. Demokraterne er også dårlige. De har intet mod; i stedet går de forvirrede rundt. De har ikke levet op til udfordringen fra det Republikanske Parti.

Der er ingen i USA, der beskæftiger sig kompetent med den virkelighed, som det amerikanske folk står overfor. De er alle svindlere. Og borgerne selv er tåbelige, pga. deres pragmatisme.

Den umiddelbare sammenhæng, i hvilken disse bemærkninger kom fra LaRouche, er, at det sker, samtidig med, at Rusland og Kina, blandt andre BRIKS-nationer, samt et par andre nationer i Sydamerika og andre steder, såsom Argentina og Egypten, lige nu kæmper for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som det blev bevidnet af den nylige APEC-konference i Beijing,

og på BRIKS-mødet, som netop har fundet sted i Brisbane, Australien, forud for G20-mødet. USA, under den britiske agent Obama, plus andre medlemmer af G7-slænget, er ude på at ødelægge, hvad Rusland og Kina kæmper for at skabe.

I Beijing i sidste uge fortsatte Kina og Rusland med at opbygge et konkret momentum hen imod en ny planetarisk orden, og sluttelig en ny orden i solsystemet, som er forpligtet over for den gensidige fordel for alle folkeslag, baseret på økonomisk udvikling og beherskelse af universets love, som de defineres af Johannes Kepler, til gavn for menneskeheden.

Dagens BRIKS-møde i Brisbane fortsatte denne proces, idet de fem kernestationer drøftede de fremskridt, de gør, hen imod at gennemføre, og gøre operative, BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Reservevalutafonden (CRA, Contingent Reserve Arrangement).

I modsætning til præsident Obama, den britiske premierminister David Cameron og andre ledere af G7, som gennemgribende har forpligtet sig til at ødelægge Rusland og Kina som hovedforhindringerne for forsat britisk imperiedominans, så har BRIKS-nationerne forpligtet sig til en inkluderende politik med skabelse af fred baseret på udvikling, en udvikling, som har det kinesiske måneprogram som sin drivkraft.

I stedet for at tage BRIKS-politikken til sig, har Obama og Cameron, blandt andre, forsøgt at bruge G20-topmødet til at prøve at kue Putin, i særdeleshed, fordi Rusland under hans lederskab har nægtet at kapitulere over for det nazistiske kup, som Obama og EU har gennemført i Ukraine.

Blandt den flok gæs, som har udset Putin som deres målskive, finder vi den tyske kansler Angela Merkel. Hendes politik med at forfølge den britiske, anti-russiske politik, som er i modstrid med Tysklands faktiske interesser, sagde LaRouche, er netop nu en af de største trusler til Europa.

Under disse omstændigheder kan kun en fundamental,

revolutionær forandring i USA sikre, at den fremtidens gave, som Kina og Putin repræsenterer for menneskeheden, ikke bliver bortødslet og ødelagt. Kun, hvis Kina og Rusland støttes i deres bestræbelser af politiske kræfter i USA sådan, som Lyndon LaRouche insisterer på, kan en katastrofe undgås, og kan menneskeheden opfylde sin skæbne.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 14. nov. 2014: BRIKS har åbnet op for en ny verden

Med Obama, som blev forvist til en ubetydelig position ved APEC-topmødet i Beijing, er det globale skift, som har været i gang i løbet af de seneste uger, nu hastigt ved at konsolideres.

Udviklingen i BRIKS/APEC har overtaget kursbestemmelsen af bevægelsen i den globale politik og sætter dynamikken, kommenterede Lyndon LaRouche efter en bedømmelse af situationen. Dette åbner op for alle dem i alle lande, som har ventet på at kunne blive deres pessimisme kvit og tilslutte sig vejen til fremskridt. Med en Obama, der går ned, kan andre ting, som er associeret med ham, også gå ned – inklusive den morderiske, økonomiske politik, som han forsøger at bevare over verden og USA, på vegne af Det britiske Imperium.

Kina har taget føringen og vil fortsætte med det. Fra APEC-topmødet tog den kinesiske premierminister Li Keqiang videre til ASEAN/Østasien-topmødet i Myanmar, hvor han indgik en ny forpligtelse til 20 mia. dollars, til udvikling langs den Maritime Silkevej. I kontrast hertil ankom Obama til samme topmøde som en nedrivningsmaskine og krævede, at Myanmar ændrede sin forfatning til at passe til hans og George Soros' krav. Kan der være nogen tvivl om, hvilken af to muligheder, områdets nationer vil vælge?

Næste skridt er så G-20-topmødet (15. november i Brisbane, Australien), hvor præsident Xi Jinping i denne weekend vil fremlægge sin vision for udvidelse af den udviklingsproces, som Kina anfører på globalt plan. Obama et al. har regnet med at kontrollere omgivelserne på G-20, men de har tabt på forhånd. Det er udviklingen med BRIKS/APEC, der kontrollerer de globale omgivelser, i hvilke de opererer.

I Europa er der endda begyndt at komme en synlig tilpasning til de nye muligheder i disse globale omgivelser. Franskmandene gumler på bidslet, mens de overvejer at tilslutte sig den Nye Silkevej, og tyske industrifolk er interesseret i at investere i Indien, hvis regeringsrepræsentanter, på det Indo-tyske Investeringsstopmøde i Berlin i denne uge, fremlagde et dramatisk, ambitiøst program for nye byer, jobs og en gennemgribende, økonomisk genoplivelse.

I Rusland har kampen mod monetaristerne, såsom Centralbanken – en kamp, der anføres af Sergei Glazyev – nu resulteret i et offentligt krav, på Moskvas radio, om, at Dumaen vedtager »noget, der er analogt med Glass/Steagall-loven«, for at standse det spekulative angreb på landet.

Der er selvfølgelig stadig problemområder; Mellemøsten er et af de afgørende. Men det globale skift åbner op for potentialet for, at også disse problemer kan løses. I betragtning af Obamas svage stilling er der kræfter i USA, med

kongresmedlem Walter Jones og senator Tim Kaine som eksempel, som nu optrapper kampen for at standse den globale terrorisme ved at få de 28 sider [af rapporten over den fælles kongresundersøgelse af 11. september-angrebene, -red.] frigivet, og ved at blokere præsidentens hævde af diktatoriske magtbeføjelser til at erklære krig.

Den centrale virkelighed er, at verden er forandret. Der er åbnet op for nye muligheder, og de kan nu virkeliggøres.

Fra LaRouche-bevægelsen 13.

nov. 2014:

Hele verden ved, Obamas magt er svækket

– Nu skal han fjernes fra magten

Lyndon LaRouche vurderede i dag den globale situation i kølvandet på APEC-topmødet i Kina og erklærede, at Obama og briterne er ved at miste muligheder og befinder sig på en glidebane mod fiasko på alle fronter. Alting går nu i en anden retning. Og denne udvikling imod Obama, både på hjemmefronten og internationalt, går kun hurtigere efter det amerikanske midtvejsvalg, tilføjede LaRouche. Alt, der er knyttet til Obama, er ved at kollapse, inklusive det trans-atlantiske finanssystem.

På APEC-topmødet blev Obama grundigt omgået af kineserne og det generelle, globale momentum, som er blevet skabt af BRIKS

og dets allierede nationer. Efter topmødet mødtes Obama med den kinesiske præsident Xi Jinping, og derefter holdt de to en fælles pressekonference, hvor den kinesiske præsident tilskyndede USA til at gå med i den globale vækstexplosion, som BRIKS har udløst, og som Kina nærer gennem sin Nye Silkevejsfond og den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB).

»Disse forslag og initiativer er åbne og inkluderende i Asien; de er ikke ekskluderende. Vi byder USA's og andre relevante landes aktive deltagelse velkommen, så vi sammen kan fremme og dele fremgang og fred i det asiatiske Stillehavsområde«, sagde præsident Xi.

Men Wall Street og City of London – og deres mand Obama – ville ikke høre tale om det. I dag publicerede Wall Street Journal en lederartikel, hvor de fordømte Xi Jinping for den afskyelige forbrydelse, der består i ... »at forsøge at overgå amerikanerne i at være amerikanere«, ved at lancere, hvad der modsvarer en ny Marshall Plan! Det ironiske er, at det, som Kina og BRIKS er i færd med at gøre, rent faktisk er intet mindre end Det amerikanske System for Politisk Økonomi, sådan, som det blev opbygget i USA af [vores første] finansminister Alexander Hamilton. Dette system er centreret omkring skabelsen af et kreditsystem, som er udarbejdet til, frem for alt, at nære den menneskelige kreativitet og videnskabeligt fremskridt, sådan, som det nu kommer til udtryk i Kinas revolutionære måneprojekt.

Som Lyndon LaRouche gentagne gange har erklæret, så er det, hvad USA også burde være i gang med. Vi må omgående smide Obama og hans britiske politik ud, gå med i BRIKS for at frembringe en global, økonomisk genrejsning, og derigennem vende tilbage til de principper, på hvilke nationen blev grundlagt.

Man kan roligt regne med, at briterne vil slå tilbage på den kommende weekends G20-møde i forsøg på at omstøde deres nylige

nederlag, og på anden vis vil bestræbe sig på at forsvare deres interesser ved at lancere krige og mord mod deres modstandere. Men et voksende flertal af verdens befolkning har nu sluttet sig til BRIKS-revolutionen. De kalder helt åbenlyst Obama for en 'haltende and'[1], der ikke har noget at tilbyde verden ud over økonomisk kollaps og krig. Russerne har sagt det; inderne har sagt det; nu siger argentinerne og chilenerne det.

Men det er kun amerikanerne, som har magt til at følge op på deres rungende, de facto afsættelse af Obama under midtvejsvalget, ved rent faktisk at fjerne ham fra magten i Washington – nu.

[1] Eng. 'lame duck'; udtrykket bruges om en eksekutiv person, eller Kongressen, der befinder sig i sidste fase af en valgperiode, og/eller ikke kan genvælges.

Fra LaRouche-bevægelsen 11. nov. 2014: APEC lod ikke Obama rejse sig fra nederlaget – det skal vi heller ikke!

En uge efter, at hans »politiske impeachment« blev effektueret af de amerikanske vælgere, tildelte lederne ved det vigtige, årlige APEC-møde Barack Obama en uvæsentlig rolle. Det var et topmøde, hvis hovedinitiativer inden for udvikling og infrastruktur – den nye Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den endnu nyere »Silkevejsfond«,

Frihandelsområdet for Asien og Stillehavsområdet (FTAAP) – Obama forsøgte at forhindre. Det mislykkedes, og han fik hverken »beskyttelse« eller et »skub opad« fra det styrtdyk, som han havde kurs mod under valget. Amerikanerne må, på samme måde, handle på deres modvilje mod Obama og hans politik på valgtidspunktet.

BRIKS-dynamikkens, og især Kinas, dominans over udviklingen på topmødet var ikke til at tage fejl af. Rusland og Kina underskrev endnu en betydningsfuld aftale om konstruktion af pipelines og levering af naturgas til Kina over de næste 30 år; de lancerede også udviklingen af en række dæmninger på floden Amur i Sibirien til vandkraft og oversvømmelseskontrol. Kina annoncerede en finansieringsplatform for den »Nye Silkevejsfond« til investering i infrastruktur, som Kina initierede med en kapital på 40 mia. dollars; præsident Xi Jinping skønnede, at Kina ville tredoble raten af sine »udgående kapitalinvesteringer« i løbet af resten af indeværende årti, i alt en investering i andre nationers udvikling på 1,25 billion dollars efter hans skøn. Sydkorea og Kina indgik en aftale om frihandel, som fjernede 90 % af told og afgifter hen over de næste 20 år. Australien annoncerede, at det ville indgå en frihandelsaftale i Kina i næste uge; Thailand sagde, at de støttede Kinas foreslåede FTAAP; Indonesien indikerede, at det ville gå med i AIIB med 22 andre lande. Kinas Xi Jinping og Japans Shinzo Abe afholdt et bilateralt topmøde, som var afgørende for at bryde isen for at udbedre de fjendtlige relationer mellem dem i de seneste adskillige år. Filippinernes præsident NoyNoy Aquino udbad sig et møde med præsident Xi for at sikre, at Kina også ville investere i projekter i Filippinerne. Chile gjorde det klart, at det ikke ville tillade nogen som helst afbrydelse af sin store og voksende handel med Kina inden for industri og landbrug.

På APEC-mødet lykkedes det ikke Obama at gøre ret meget andet end at annoncere flere visa til USA for kinesiske besøgende –

gennem en »eksekutiv ordre«, naturligvis.

Det imperiale/finansielle London og deres tynde mand Obama havde antaget, at de, mod denne internationale BRIKS-udviklings- og vækstdynamik, kunne bruge nationale fjendtligheder og rivaliseringer; mellem Japan og Kina, de forudgående uoverensstemmelser om grænser og økonomi mellem Kina og Indien, rivaliseringer mellem Brasilien og Argentina osv. »Nationalisme«, der tjener hvad? En Trans-Pacific Partnership (TPP) handelsaftale, som ville give de største, overnationale/imperiale selskaber og banker overnational kontrol over nationers politik!

BRIKS-dynamikken går op over nationalistiske betragtninger til en højere standard for suveræne nationer, som sætter gensidig økonomisk vækst og udvikling for hele den menneskelige art som sit mål. Dette er også det, som plejede at være »det Amerikanske Systems« trosbekendelse.

Hjemme i Amerika fyger der små gnister af stenen fra sidste uges Obama-valgknuser. Endnu to senatorer, den mest aggressive republikaneren Paul Rand, har erklæret, at Obamas krigspolitik for Irak/Syrien nu er en overtrædelse af Forfatningen og Resolutionen om Bemyndigelse til at erklære Krig, og at Kongressen ikke kan tolerere dette. Dernæst »vendte det Hvide Hus på en tallerken« og aflyste den udstationering af 1.500 soldater, som Obama netop havde meddelt, indtil Kongressen stemmer om det. Mange publikationer i mandags havde afsløringer/angreb på Obamas Hvide Hus' 'Svengali[1]', Valerie Jarrett, og krævede hendes afgang.

Statsmanden Lyndon LaRouche sagde om det virkelige problem:

»Da Obama befandt sig i en nedadgående spiral i det meste af to uger, blev han tilsyneladende skubbet tilbage til en lederskabsposition ... Hvis han ikke smides ud af embedet meget snart, så er de objektive omstændigheder ... at USA vil krakke ... Obama må dumpes. Hvis han ikke dumpes, så er det i

høj grad tvivlsomt, om dit liv, og din nation, har en eksistens.«

---

[1] Svengali er en fiktiv karakter i George du Mauriers roman fra 1895 *Trilby*. Ordet 'Svengali' er kommet til at henvise til en person, der med ond hensigt dominerer, manipulerer og styrer en skabende person.

Fra LaRouche-bevægelsen 10. nov. 2014: APEC-topmødet: Menneskehedens stemme bliver hørt

9. nov. 2014 – Det årlige møde i Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC) med præsident Xi Jinping som vært i Beijing, Kina, er blevet stedet for den næste fase i udviklingen af det, man kunne kalde »BRIKS-processen«, en voksende proces med samarbejde mellem nationer, som er fast besluttet på at sætte samarbejde om fysisk-økonomiske projekter og fremskridt forud for konkurrence og geopolitiske betragtninger. Den kinesiske præsident Xi Jinping definerede denne dagsorden med stor veltalenhed i sin tale i dag til de virksomhedsledere, som var samlet på topmødet, da han under en diskussion om Kinas perspektiv af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og Den nye Silkevej sagde:

»Udviklingsperspektiverne for vort område er betinget af de beslutninger og handlinger, vi tager i dag ... Vi er forpligtet til at skabe og opfylde en drøm for Asien og

Stillehavsområdet for vort folk. Denne drøm handler om at være på forkant med den globale udvikling og skabe et større bidrag til menneskehedens velfærd.«

Alt imens opposition fra USA og andre forhindrede AIIB og Silkevejen i officielt at komme på dagsordenen, så er momentum for disse initiativer en dominerende faktor på konferencen.

Den 8. nov. gav præsident Xi meddelelse om en 40 mia. dollars stor Silkevejsfond, der skal investere i »forbindelsesmuligheder« mellem nationerne i Sydasien, såsom Bangladesh, Sri Lanka og andre. Ved topmødets afslutning forventes det ligeledes, at flere nationer vil gå med i AIIB.

Den samme samarbejdsånd har gjort APEC til stedet for betydningsfulde, diplomatiske møder mellem nationer, som tidligere var på kant med hinanden. Dette inkluderede mødet i dag mellem den russiske præsident Putin og den japanske premierminister Shinzo Abe. Der er store forventninger til, at et møde, som vil repræsentere et gennembrud, også vil finde sted mellem Abe og den kinesiske præsident Xi Jinping. Disse diskussioner repræsenterer et betydeligt tilbageslag for Det britiske Imperiums geopolitiske krigsplaner.

»Klodens økonomiske fremtid afhænger af denne BRIKS-udvikling«,

kommenterede Lyndon LaRouche i dag. Disse nationer definerer en tendens mod skabelsen af den form for system, som verden behøver, et nyt system med samarbejde mellem regeringer, baseret på menneskehedens højere interesser som en unik art i Solsystemet. De løfter menneskehedens stemme og kræver de vilkår, som sand humanitet behøver.

Men for at dette nye system kan virkeliggøres og gøre en ende på faren for krig, understregede LaRouche, må Obamas stemme kvæles. Hvis Obama bevarer sin magt og dominerer den politiske proces i USA og verden, er menneskeheden i dødelig fare. Obama, som handler i sin egenskab af redskab for Det britiske

Imperium, har bragt verden helt ud på randen af Tredje Verdenskrig, især gennem hans krig mod Rusland, men også i praktisk talt ethvert aspekt af sin udenrigspolitik og økonomiske politik.

Amerikanere må skride til handling nu, i denne uge, for at bringe Obama til fald og igangsætte en proces med mentalt sunde og fornuftige demokrater og republikanere for at genindføre den amerikanske Forfatnings proces – og en udenrigspolitik, der modsvarer dette.

I modsat fald står verden, de positive udviklinger omkring BRIKS og APEC til trods, over for en ildevarslende trussel inden for meget kort tid.

For at tillade menneskehedens stemme at blive hørt, må Obamas stemme omgående kvæles.

Fra LaRouche-bevægelsen 9. nov. 2014: Lyndon LaRouche: Med mindre Obama sparkes ud i løbet af weekenden, er USA færdig

Lyndon LaRouche har et budskab til det amerikanske folk: Med mindre Obama sparkes ud i dag, eller mandag, er USA færdig.

Obamas frække benægtelse af den fornægtelse, han var genstand

for i sidste uge, hensætter verden og USA i en dødelig fare. Situationen i Ukraine er en total krudttønde, med den nazistiske Kiev-regerings optrapning. Obamas konfrontationspolitik med Rusland på Det britiske Imperiums vegne er så farlig, at selv Gorbatsjov træder i forsvar for Putin, og op imod NATO's politik, i anledning af festlighederne i dag i forbindelse med 25-års dagen for Murens fald.

Vi må ikke tillade, at Obama, som står umiddelbart for at rejse til Asien, vinder momentum – eller også har vi tredje Verdenskrig.

Helga Zepp-LaRouche udtrykte det således i sit interview på The LaRouche Show i går:

»For at komme til sagen, så har vi en ekstremt akut fare for krig i Ukraine. Porosjenko, hvis regering er gennemsyret af nazister, bomber nu igen befolkningen i Østukraine, i Donbass-regionen, og det er ekstremt farligt. Jeg hørte en rapport i morges over tysk radio, som sagde, at hvis blot en tændstik blev tændt, kunne vi have en storkrig. Dernæst er der selvfølgelig en ekstremt eksplosiv situation i Mellemøsten med ISIS. De endelige forhandlinger i Iran P5+1er planlagt. Den endelige dato for disse forhandlinger er den 24. november, og der foregår mange, mange bestræbelser på at køre dette af sporet. Hvis det bliver kørt af sporet, vil helvede bryde ud oven i det, der i forvejen foregår i Mellemøsten. Så vi sidder virkelig på en krudttønde.«

»På den anden side – og det er derfor jeg siger, at vi står mellem Himmel og Helvede – så er der en dynamik med maksimal økonomisk integration fra BRIKS-landenes side, og APEC-topmødet er allerede begyndt med møder på det lavere ekspertniveau og vil kulminere mellem den 9. og den 11. (nov.) i Beijing, to dage fra i dag. Og vi kan forvente, at der herfra kommer betydningsfulde initiativer, som går i

retning af yderligere integration af ikke alene BRIKS-landene, men også mange lande i Sydamerika, Asien og Afrika, og en af de vigtige nyheder er, at det ser ud til, at forudsætningerne for, at Abe fra Japan og Xi Jinping kan mødes, er blevet etableret, og de ønsker at genoptage mere normale relationer mellem Japan og Kina. Og hvis dette lykkes, vil det virkelig fjerne et af de brændpunkter, der kunne føre til en militær konfrontation. Så hvis forholdet mellem Japan og Kina køler af og bliver mere normaliseret, så er det også en meget vigtig udvikling.«

APEC-topmødet går faktisk ekstremt godt, med Xi Jinpings meddelelse om en ny fond til konstruktion af jernbaner i Sydasiens, og med et voksende antal lande, som går med i AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank). Andre udviklinger blandt BRIKS-nationerne går også fremad.

Men hvis man nægter at fjerne Obama fra embedet, kan det forårsage, at hele verden eksploderer.

DER MÅ HANDLES NU!

Fra LaRouche-bevægelsen 8. nov. 2014: Det haster med nu at få en upartisk dagsorden

Fredag understregede Lyndon LaRouche, at, med udslettelsen af Obamas præsidentskab i tirsdagens midtvejsvalg, haster det nu med at få etableret en upartisk dagsorden mellem lederne fra de Demokratiske og Republikanske Partier.

»En positiv dagsorden for at regere er nu påtrængende nødvendig«, erklærede LaRouche. Han tilføjede, at »afsættelsen af Obama« vil ske, på den ene eller anden måde, og at »en levedygtig regering er påtrængende nødvendig. Vi må indføre en positiv kraft i denne situation.«

LaRouche bemærkede, at »alt er forandret« som resultat af tirsdagens rungende mistillidsvotum til Obama. Republikanerne, sagde han, blev brugt til at bringe Obama til fald, men nu »gælder det om at bringe de to partier sammen.«

Tidligere på året udstedte LaRouche Fire Hovedlove til at gøre end ende på faren for krig og lancere en national og global, ægte økonomisk genrejsning – begyndende med udslettelsen af bjerget af ubetalelig spillegæld, genindsættelsen af Glass/Steagall-standarder for en total bankopdeling og en tilbagevenden til det forfatningsmæssige system med statskreditter til vitale projekter for højteknologisk-intensiv produktivitet med videnskab som drivkraft.

LaRouche sagde til medarbejdere fredag, at »en flerparti-dagsorden for at stoppe den umiddelbare trussel om globale krige« nu er en topprioritet. Nogle af personerne i partiernes lederskab ved dette og er derfor klar over behovet for en handlingsdagsorden, »nu, da skraldet er blevet smidt ud«. Det er nu afgørende, at det amerikanske folk ved, at der er en klar kursændring – en ændring, som de med rungende tydelighed krævede i tirsdags.

LaRouche specificerede nogle af de umiddelbare, presserende handlinger, som kan gøres i kølvandet på Obamas afgang.

»For det første må vi have en international aftale med Kina; for det andet må vi droppe vores støtte til fascisterne i Ukraine, som har bragt os helt hen til randen af en strategisk konfrontation med Rusland; for det tredje må vi gennemføre den plan, som generalstabscheferne har udarbejdet for at besejre Islamisk Stat.«

Han advarede om, at »den generelle krigs-kedel allerede er parat til at koge over«. Den eneste måde at skrue ned for ilden er gennem at fremme en ægte politik for global, økonomisk genrejsning – på linje med det, som Kina og de øvrige BRIKS-lande allerede er begyndt på.

LaRouche bemærkede, at en sådan upartisk dagsorden ikke med det samme vil løse alle de problemer, som har hobet sig op i løbet af de seneste 14 år.

»Men der kan træffes beslutninger, som tydeligt vil give det amerikanske folk tillid til, at tingene vil blive bedre, og at vi har påbegyndt en ny æra.«

LaRouche understregede, at nødvendighed dikterer fremkomsten af et sådant upartisk lederskab og en sådan levedygtig dagsorden.

»Vi har kurs mod et krak, og nogle blandt vor nations ledere ved, at de sidder i det varme sæde og må handle.«

»Vi er kommet til et Pearl Harbor-øjeblik«, sluttede LaRouche. »Klar, rå nødvendighed driver ændringen. Vi befinder os i en krigssituation.«

Fra LaRouche-bevægelsen 6. nov. 2014: Obama går ned

Midtvejsvalget i USA den 4. nov. 2014 var en massiv fornægtelse af alt det, Barack Obama står for, og som nu omgående må omsættes til hans faktiske fjernelse fra magten, gennem en rigsretssag eller ved andre forfatningsmæssige

midler.

Dette betyder Obamas sammenbrud, kommenterede Lyndon LaRouche i dag. Dette er nøjagtig den tendens, som jeg så komme og advarede om i sidste weekend, sagde han; nu sker det. Ikke alene er Obama blevet totalt afklædt og gå nu rundt iført en tønne, som i sig selv er ved at falde fra hinanden, kommenterede LaRouche – med reference til forsideoverskrifterne og tegningen i dagens *New York Post*, («AFKLÆDT! Kejseren har ingen klæder»). Hele det Demokratiske Parti, selv de seriøse folk, har nu ikke andet på end en tønne. Man kan simpelt hen ikke længere markedsføre Obama; han er simpelt hen noget skidt, der bør skylles ud i toilettet.

Ikke, at Republikanerne duer til noget, tilføjede LaRouche.

Så hvad vi ser i denne uge, forklarede LaRouche, er Obamas sammenbrud og det fortsatte sammenbrud af det transatlantiske finanssystem. Alt på planeten er nu ved at eksplodere, og der er et generelt kollaps af den globale økonomi i gang. Tingene er ved at blive meget barske: den globale båd gynger ikke, sagde LaRouche; den er ved at synke.

Det går meget hurtigt nu. Obama er gået ned, og dette vil meget hurtigt skabe et nyt arrangement af kræfter, bemærkede LaRouche. Så forbered jer på kaneturen.

Leder fra LaRouche-bevægelsen
4. nov. 2014:

Fred og økonomisk vækst er mulig; Obama skal væk

USA og dets folk bør ikke tolerere, at Barack Obama én dag længere udøver magt efter denne valgdag, hvor han personligt har ødelagt det Demokratiske Parti, som ikke har haft mod til at sige til ham, at han skal forlade embedet. Demokraterne kan ikke sige, at de ikke, præcist og gentagne gange, har fået besked af repræsentanter fra EIR og LaRouchePAC i løbet af det seneste år om, at de selv skulle skubbe Obama ud af embedet og vinde deres vælgere tilbage fra de katastrofer, han repræsenterer. Kesha Rogers »chokerende« succes i Texas-valgkampen til Senatet var et afgørende bevis på dette.

Kommentarerne er mange, som den, der kommer fra tidl. chef for Rådet for Udenrigsanliggender Leslie Gelb, den 2. nov.: Obamas næstkommanderende er muligvis dårlige, men de reflekterer det, som de blev udvalgt til at udføre – det er Obama selv, som er problemet. Han er problemet, ikke blot for det Demokratiske Parti, men også for USA's militær og Kongressen: Med endnu en katastrofe fra i går, med Obamas såkaldte »krig mod ISIS-terrorismen«, står det klart, at han, på bekostning af tab af liv og ejendom, opnår mindre end ingenting – idet han udvider terrorgruppernes antal og rækkevidde, intensiverer konfrontationen med Rusland og Kina og endda truer med atomkrig. Han er problemet for den amerikanske befolkning, som har mistet ethvert håb om en faktisk, økonomisk genrejsning og en produktiv fremtid for de kommende, yngre generationer.

Pointen er, at løsningerne på det problem, som Obama repræsenterer, er umiddelbart mulige. Den nye dynamik omkring BRIKS-nationerne, som har eksisteret, siden deres topmøde i juli måned, og aftalerne om deres nye, internationale udviklingsbanker, repræsenterer potentialet for både samarbejde mellem nationer og hurtig, økonomisk vækst. Det diskuteres ikke blot; det gennemføres faktisk: Man bygger nye

Panama- og Suezkanaler; udviklingskorridorer med højhastighedstog bygges over hele Eurasien og er påbegyndt i Afrika; de tager føringen inden for rumforskning, og Kina går hastigt frem med planer for minering på Månen for at fremskaffe brændstof til fusionskraft, og for udvikling af fusionskraft. De etablerer udviklingsbanker med kreditsystemer til langsigtede investeringer i infrastruktur over hele verden (uden medfølgende betingelser om indføring af selvmorderisk nedskæringspolitik).

»Produktivitet«, sagde økonom og stiftende redaktør af EIR, Lyndon LaRouche, under drøftelser af »langtidsperspektivet af de aktuelle, korttids-begivenheder« med LaRouche-bevægelsens politiske komite i dag. Produktivitet er det hovedelement, som økonomien har brug for, for at vokse. »Produktivitet i USA's økonomi toppede omkring 1982 og er gået ned ad bakke lige siden, og dykkede helt ned til Bush-niveau[1]«, sagde LaRouche.

De virkelige tal for produktivitet giver LaRouche ret mht. arbejdskraftens produktive evne i USA; det er den grundlæggende årsag til, at amerikanere ikke tror på tåbelighederne om »økonomisk genrejsning« under Obama, fordi deres realindkomst fortsætter med at dykke og dykke.

Reel produktivitet og vækst er det, som »BRIKS-dynamikken« tilbyder USA og Europa. Hertil svarer Obama: »Smadr dem.« Hans Hvide Hus har f.eks. tvunget et par førende nationer til at modarbejde BRIKS-infrastrukturbankerne – lande, som allerede er begyndt at fortryde bittert, at de gik med Obama og briterne i dette spørgsmål. Obama har været ført i snor af det britiske kongehus og statsråd (Privy Council), siden G20-mødet i februar 2009 i London, og deres respons er at smadre BRIKS og provokere Rusland til en krig.

Den pessimisme, som amerikanerne giver udtryk for, kommer fra at tolerere »lederskab«, som præsidenter som Bush og Obama er indbegrebet af, som ledere, der er værre end værdiløse.

Obama må fjernes fra magten nu. LaRouche har bemærket, at Bill Clinton, især nu, har en hovedrolle at spille i organiseringen af et nyt præsidentskab. Og han har bemærket den seneste tids stærke respons til hans egne, politiske løsninger i denne krise, og som kommer fra området omkring New York City med sin høje »intellektuelle produktivitet«, som han benævner det. Dette kan blive et omdrejningspunkt, ud fra hvilket disse løsninger kan stråle ud til hele landet.

[1] Eng. 'Bush League': ordspil, opr. betydning tilnærmelsesvis 'vildmarks-niveau' (altså hvor der intet findes). Her brugt som skældsord for Bush jr.-præsidentskabets økonomiske nedgangstid.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 3. nov. 2014: LaRouche: Forudsætningen for at redde civilisationen er at smide Obama ud

Under diskussioner søndag aften understregede Lyndon LaRouche, at vi har nået det punkt, hvor enten vi og de mennesker, som er enige med os, smider Obama ud af embedet, eller også er civilisationen færdig. Vi står helt ude på randen, og denne handling er forudsætningen for at redde civilisationen.

Menneskehedens fremtid afhænger af, at vi beslutter at sætte Obama ud af kraft med hensyn til hans bestræbelser for at

blokere de hovednationer i verden, som tager skridt til at skabe det nye paradigme, som er centreret omkring BRIKS-nationerne og den globale bevægelse for udvikling. Hvis vi tillader Obama at lykkes med dette, kan vi gå ad helvede til. På den anden side, hvis vi gør det rigtige og støtter Rusland og andre nationer, så kan vi vinde i global skala.

Den rolle, som Rusland, under Putins lederskab, spiller i forbindelse med Kina, er af afgørende betydning. Hvis vi ikke kan gøre et fremstød nu som en enhed, kunne vi miste menneskeheden. Vi må fjerne Obama fra magten. Hvis vi ikke gør det, er vi dødsdømte.

I USA er hovedcentret for politisk tænkning og kultur, iflg. LaRouche, New York City. Det, der foregår i NYC, er afgørende for den amerikanske befolknings politiske evner som helhed. I USA's historie har NYC været det store centrum for samtale. Tendensen har været, at NYC var tændsatsen. Det er det nationale centrum for beslutningstagning.

I løbet af de seneste uger har LaRouche-bevægelsen i New Jersey/NYC-området lanceret sit eget Manhattan Projekt. Med en række interventioner, begyndende med mødet i FN's generalforsamling, den indiske premierminister Narendra Modis møde i Madison Square Garden, et vigtigt møde, der blev holdt i Harlem, om frigivelsen af de hemmeligstemplede 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelse af saudiernes rolle i 11. september-angrebet, og i den seneste uge, en aggressiv intervention med LaRouche-bevægelsens Politiske Aktionskomites [Krigsplan til besejring af Ebola](#), har LaRouche-bevægelsen begyndt at fremkalde et skift i nationen.

LaRouche påpegede, at vi ved slutningen af sidste uge befandt os på en nedadgående kurs. Verden stod på randen af term nuklear krig. Denne fare er ikke blevet fuldstændig fjernet. Men i begyndelsen af denne uge begyndte vi at opgradere vores aktivitetsniveau pga. vores organiseringsaktiviteter i NYC, som er det nationale center

for, hvor det gærer, hvis der er noget i gære. Som et resultat begynder vi nu at se betydningsfulde kræfter, som bevæger sig i retning af at stoppe faren for krig ved at gøre fremstød for at sætte Obama ud af kraft.

Vi har nu muligheden for at besejre ondskabens kræfter; hvis vi ikke udøver denne mulighed, kunne vi tabe.

I denne uge kunne vi se, at der tages yderligere skridt til at redde menneskeheden. Folk i USA begynder at være parate til at skride til handling for at forandre verdenshistorien. Vi har en chance for at vinde nu. Vi må vinde denne krig for at forhindre, at det, der foregår i Mellemøsten, overtager hele verden.

Nøglen, understregede LaRouche, er, at vi bliver vores pessimisme kvit. Den pessimistiske vane er ikke påtvunget udefra, det er en beslutning, som hver person selv træffer. Hver enkelt person må beslutte sig for at befri sig selv fra pessimisme og skabe fremtiden.

LaRouche sagde, at hvis du ikke har 'ild i dine bukser', har du slet ingen ild. Nogle mennesker har ikke flammende bukser. De ønsker at være forsigtige, men benzinen er alligevel allerede antændt.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede substansen i diskussionen på passende måde ved at understrege, at det, vi nu må gøre er, at Modi-ficere vores organisering.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

2. nov. 2014:

På randen af termonuklear krig, eller på randen af Det britiske Imperiums endelige nederlag

I en udstrakt dialog med medarbejdere lørdag morgen undersøgte den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche de ekstraordinære skred, som har fundet sted i løbet af den seneste uge, begyndende med lanceringen af en særdeles synlig revolte imod Obama-præsidentskabet udført af Pentagon og betydningsfulde grupperinger i Obamas eget Demokratiske Parti.

LaRouche bemærkede også, at faren for en generel krig – inklusive en termonuklear udslettelseskrig – også er større nu, end på noget andet tidspunkt i den seneste tid, på grund af Det britiske Imperiums desperation over udsigten til totalt nederlag, som repræsenteres af initiativer fra BRIKS-landene og andre nationer, som samler sig omkring den Nye Udviklingsbank, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og andre tiltag. Den kendsgerning, at et levedygtigt alternativ til den død og ødelæggelse, som følger i kølvandet på det britiske imperiesystems kollaps, driver London – og dets lakajer, såsom den amerikanske præsident Barack Obama – til at forcere et opgør med Moskva og Beijing.

Blot i løbet af de seneste 24 timer er der fremkommet nye tegn på denne desperate forcering af krigen, inklusive: trusler fra neonazister i Ukraine om at gennemføre et militærkup imod præsident Poroshenko, hvis han ikke går hurtigt nok frem med brylluppet mellem Kiev og NATO og Den europæiske Union; og det bloddryppende angreb på Kinas præsident Xi Jinping fra Elizabeth Economy, direktør for Asiatiske Studier ved Rådet

for Udenrigsrelationer i november/december-udgaven af deres udgivelse, Foreign Affairs, i hvilken hun kræver en amerikansk militæroprustning og et fremstød for farverevolutioner over hele Sydøstasien for at sætte den »nye kinesiske Kejser« på plads.

LaRouche bemærkede imidlertid, at en betydningsfuld kursændring er blevet indledt i USA i løbet af den seneste uge, hvis hovedformål er at stoppe Tredje Verdenskrig ved at gennemtvinge et engrossalg, som skal udrense Obamas Hvide Hus og det Nationale Sikkerhedsråd. LaRouche manede til forsigtighed og sagde, at der skal gøres meget mere for at stabilisere denne kursændring, men bevægelserne i løbet af de seneste syv dage har været dramatiske.

»I dag«, sagde LaRouche til sine medarbejdere, »viser kendsgerningerne, at Obama er på vej ned. Betydningsfulde kræfter er i bevægelse, og deres handlinger har endnu ikke nået toppunktet.«

LaRouche tilføjede, at hvis processen med at bringe Obama til fald fortsætter fremad, vil det bringe den overordnede, britiske plan i fare. Han nævnte det nylige genvalg af den brasilianske præsident, Dilma Rousseff, som en sejr over de britiske bestræbelser på at destabilisere Brasilien og fjerne landet fra BRIKS-sammenhængen.

»Nu kan vi«, forklarede LaRouche, »skabe en række operationer, som fører til Obamas fald og en sejr over det, han repræsenterer som en britisk agent. Vi har en åben mulighed for succes, hvis vi kan bevare vore kræfters momentum over de næste par uger.«

LaRouche refererede udtrykkeligt til en række afsløringer i løbet af de seneste par dage, som i vid udstrækning var blevet publiceret, og som detaljeret beskrev Obamas og hans Hvide Hus' og nationale sikkerhedsteams totalt inkompetente sabotage af planerne for krig mod Islamisk Stat, som Pentagon og

stabscheferne omhyggeligt har udarbejdet. Disse lækager, som indbefatter to følsomme memoer om Det hvide Hus' forkludring af krigsplanerne, er blevet godkendt i toppen af Pentagon og udgør blot en åbningsvalve for en kampagne, som forventes at eskalere i næste uge i kølvandet på midtvejsvalget. Hovedmål for udrensningen i Det hvide Hus er Obamas stabschef Denis McDonough, hans nationale sikkerhedsrådgiver dr. Susan Rice og hendes næstkommanderende Ben Rhodes og Tony Blinken. Pentagons bestræbelser tilskyndes af en voksende gruppering af seniorer i det Demokratiske Parti, som nu ser Obama som det Demokratiske Partis død.

LaRouche sagde til sine medarbejdere, at

»USA kan ikke overleve under det aktuelle lederskab. Vi befinder os imidlertid ved et vendepunkt. Dette vil imidlertid tage til i styrke. Vi må sikre skiftet.

Obama er ved at gå ned som Det britiske Imperiums største aktiv. Det nuværende system er dødsdømt, og den eneste mulighed er at skylle det ud i toilettet og tilslutte sig det nye system. Obama er i færd med at blive skyllet ud i toilettet.«

**Leder fra LaRouche-bevægelsen
30. okt. 2014:
LaRouche kommer med en meget
ligefrem vurdering af faren**

for krig

»Det betyder ikke, at dette er en forudbestemt begivenhed. Det betyder, at sandsynligheden for en sådan begivenhed er stor. Og det betyder, at hele verden snart kunne være i krig, med generelt folkemord, som et resultat af den kædereaktion af virkninger, som en sådan handling forårsager.«

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 25. okt. 2014: En nødplan til besejring af en ebola-pandemi

Se pdf-versionen nedenfor.

Michael Osterholm, nuværende direktør for Centeret for Forskning og Politik vedr. Smitsomme Sygdomme ved Minnesotas universitet, og én af verdens førende eksperter i folkesundhed og biosikkerhed, er blevet meget citeret for sin identificering af de tre faser af en epidemisk kontrol:

Plan A: At kvæle virussen dér, hvor den i øjeblikket forekommer epidemisk.

Dette er afhængigt af, at man har tilstrækkeligt med

hospitalssengepladser og sundhedspersonale til at tage sig af hver enkelt patient. I et ideelt scenarie isoleres hver patient, som konstateres smittet, for at sikre, at virussen ikke overføres til familie, venner og samfundet generelt. Når en patient først er konstateret smittet, går sundhedsarbejdere i gang med at opspore kontakt således, at enhver kontakt, som begynder at udvise tegn på infektion, ligeledes kan isoleres, og så gentages processen. Dette er en klassisk fremgangsmåde inden for folkesundhed, som har succes med at standse spredningen af en virus i enkelttilfælde af sygdommen. Det har ved tidligere udbrud af ebola og andre smitsomme sygdomme haft held til at inddæmme sygdommene. Det var, hvad man gjorde i sidste måned, da en diplomat fra Liberia kollapsede ved ankomsten til Lagos' lufthavn i Nigeria og blev diagnosticeret med ebola. Hvis personen imidlertid når frem til områder med mange mennesker, især, hvis det drejer sig om områder, hvor folkesundhedsinfrastrukturen og sundhedsydelserne er begrænset, er der fare for en eksponentiel smittespredning. Så er det tid til Plan B.

Plan B består i at mobilisere ethvert aspekt af sundhedsinfrastruktur og den lægefaglige infrastruktur for at identificere de smittede, for dernæst hurtigt at isolere og behandle dem for at standse yderligere smittespredning. For at Plan B kan virke, skal mindst 70 % af de smittede personer identificeres, isoleres og behandles.

Plan C involverer den eneste, garanterede løsning på en epidemi med smitsomme sygdomme: at vaccinere størstedelen af befolkningen i et område, ramt af en epidemi, med en effektiv vaccine.

Da den første bølge af ebola-tilfælde forekom i Guinea i marts måned med mistanke om tilfælde i Sierra Leone og Liberia, var det første gang, virussen optrådte i Vestafrika, og første gang, den optrådte uden for et isoleret område. Men hvis man havde responderet korrekt, så kunne Plan A have været iværksat til at inddæmme spredningen af denne dødelige infektion. Det

skete ikke.

I september var epidemien ude af kontrol og spredes vildt i Guinea, Sierra Leone og Liberia. Under FN's generalforsamling i New York blev epidemien erklæret for en international sundhedsnødsituation. USA og andre nationer forpligtede sig til omgående at mobilisere hjælp. Men i dag, næsten to måneder senere, er meget lidt hjælp nået frem.

Præsident Obama lovede at udstationere op til 4.000 amerikanske tropper, som skulle oprette hurtige forsyningslinjer og omgående opføre 17 behandlingscentre med hver 100 sengepladser, så vel som også testlaboratorier og faciliteter til at skaffe sig af med affald. Til dato er kun ét af disse behandlingscentre blevet færdige, og det er endnu ikke åbent pga. af mangel på personale. I mellemtiden fortsætter infektionen med at spredes så hurtigt, at selv Verdenssundhedsorganisationen er blevet tvunget til at indrømme, at de ikke har pålidelige tal på hverken antallet af nye tilfælde, eller antal døde. Personalet i marken er alt for overbebyrdede til at rapportere nye smittetilfælde, selv når det lykkes at konstatere disse, men deres bud lyder på, at de fleste tilfælde ikke er blevet konstateret eller indrapporteret. Blandt de tilfælde, som er rapporteret og bekræftet af laboratorieprøver – og det skal indrømmes, at det er et lille mindretal af tilfældene derude – er der kun behandlingspladser til under 20 % af dem.

Mere alarmerende er den dystre kendsgerning, at epidemien også spreder sig geografisk og sandsynligvis vil sprede sig til langt større områder i de kommende måneder. Som det gentagne gange er blevet bemærket, så falder regn, som er fordelagtig for afgrøder, i Vestafrika fra maj til oktober, som udgør vækstsæsonen, med en høstsæson fra august til oktober. I denne periode arbejder tusindvis af vestafrikanske mænd og drenge i deres hjemlandsbyer. Når høsttiden er forbi, rejser de til jobs i guldminer i Burkina Faso, Mali, Niger og Ghana; til kokosnød- og palmeolieplantager i Ghana og Elfenbenskysten;

til dadelhøsten og fiskeri i Mauretanium og Senegal; og til ulovlig fremstilling af trækul i Senegal, Mali, Elfenbenskysten, Ghana, Burkina Faso og Niger. De rejser for det meste til fods for at undgå kontrolposter ved grænsen, og har som regel ECOWAS ID-kort, som giver fri indrejse til alle medlemsstater i Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater. Rejsen tager som regel et sted mellem en dag og tre dage. Dette sætter selvfølgelig scenen for en endnu mere udbredt katastrofe.

HVAD MÅ DER GØRES?

Foreløbig er Plan B tydeligvis mislykkedes. De lovede hospitalssengepladser kan efter det mest optimistiske skøn ikke etableres før om mere end en måned. Selv, hvis hele den lovede hjælp blev leveret, og alle de behandlings- og testfaciliteter, som foreløbig er planlagt, blev etableret og omgående bemandet, ville det stadig være alt for lidt til at inddæmme denne epidemi.

Med hensyn til Plan C, udviklingen af en effektiv vaccine, så er målet, alt imens der på nuværende tidspunkt flere forskellige steder er adskillige testforsøg i gang, af hvilke nogle er lovende, at have adskillige tusinde doser effektiv vaccine til rådighed for sundhedsarbejdere omkring begyndelsen af næste år – hvilket er langt fra tilstrækkeligt til at forhindre epidemien i at sprede sig over hele Afrika og dernæst uundgåeligt til resten af planeten.

Baseret på rådføringen mellem hr. LaRouche og de fremmeste, globale specialister inden for kontrol med smitsomme sygdomme er det tydeligt, at intet mindre end en fuldt optrappet mobilisering efter militært forbillede i tilfælde af en inddæmning af en global, biologisk terrorhandling eller biologisk krigsførelse, vil være tilstrækkeligt. Hidtil har

alle eksisterende mekanismer og institutioner vist sig enten at være utilstrækkelige eller inkompetente til at opfylde de nødvendige krav.

En plan, som virker og er effektiv, kræver, at i det mindste følgende forholdsregler omgående etableres:

- * Etableringen af en international styringskomite under ledelse af amerikanske og russiske militærplanlæggere og specialister i biologisk inddæmning, til koordinering af en global, topstyret indsats, idet alle til rådighed stående ressourcer, til inddæmning og besejring af ebola-udbruddet, tages i brug.

- * Hvis der skal være noget håb om at forhindre en geografisk spredning af epidemien til andre dele af Afrika, Caribien og andetsteds, må situationen i de nationer, hvor de nuværende brændpunkter findes, bringes under kontrol. Dette vil kræve en nødhjælps-luftbro efter samme model (men i endnu større omfang) som luftbroen til Berlin i 1948, for at levere lægeudstyr, uddannet personale og tilstrækkelige fødevareforsyninger til at behandle den relevante befolkning på stedet. Derudover må hospitalsskibe fra USA, Rusland, Kina og andre nationer sejles til Vestafrikas kyst og stilles til rådighed til behandling af de smittede. Blot to amerikanske hospitalsskibe ville alene fremskaffe 2.000 fuldt bemandede sengepladser i et fuldstændig inddæmmet miljø. Når dette kombineres med de udstrakte lægefaglige faciliteter om bord på flådens hangarskibe af Nimitz-klassen, samt amfibie-angrebsskibe, med tilslutning fra kapaciteterne på lignende skibe fra Rusland, Kina og andre nationer, så ville vi kunne begynde at fremskaffe de tusinder af nødvendige sengepladser og nedbringe dødstallene, og samtidig forhindre den geografiske spredning af smitten.

* Lanceringen af et globalt Manhattan Projekt, som omfatter alle forskningsspecialister fra hele verden for hurtigt at udvikle, teste og masseproducere en vaccine. Et sådant initiativ ville fjerne den tid, som i øjeblikket spildes på dobbeltbestræbelser, og også fjerne barriererne mellem private og statslige laboratorier, samt etablere og opretholde den højeste standard af kontrolgrupper på samme videnskabelige niveau, samt standarder for sikker og effektiv testning. Det byder også på den eneste mulighed for at producere den kvantitet af doser, som er nødvendig for effektivt at besejre virussen. Flere en 1 milliard mennesker bebor det afrikanske kontinent, hvilket betyder, at det, som rent faktisk kræves, er i størrelsesordenen 500 millioner doser af en eller flere former for effektiv vaccine.

* Sluttelig må forebyggende planer, der muliggør en omgående konstatering og behandling af nye ebola-tilfælde uden for det nuværende brændpunkt, etableres over hele verden, hvor hver enkelt nation etablerer en standard svarende til den gamle, amerikanske Hill-Burton-standard for forskellige former for behandlingsfaciliteter på hvert sted. Den nylige række af fejl i håndteringen af det første smittetilfælde med ebola i USA i Dallas, Texas, tjente som bevis for den kendsgerning, at det offentlige sundhedssystemes infrastruktur, og sundhedsydelserne og beredskabet i verdens vitterligt mest fremskredent udviklede nation, er brudt totalt sammen.

For at USA skal kunne imødegå den standard, som kræves for at fremskaffe biosikkerhed til vores egen befolkning, kræves der, at man erklærer et nødmoratorium for Obamacare og i stedet leverer et generelt sundhedssystem for alle amerikanere, som inkluderer et generelt vaccinationsprogram mod de aktuelle influenza-strenger, som nu truer Nordamerika.

Alle disse handlinger vil, til trods for deres indledningsvise natur, i det mindste bevæge verden frem til et effektivt paradigme for at afvende en katastrofe på niveau med det 21.

århundredes Sorte Død. Det er i sig selv ikke tilstrækkeligt til at løse problemet med den økonomiske disintegration, som er blevet påtvunget verden af et britisk-centreret finansoligarki, som er hensynsløst besluttet på at reducere verdens befolkning; det løser heller ikke de andre, eksistentielle kriser med krig og finanssammenbrud, som vi alle står overfor. Men det er en begyndelse.

For os i USA kan vi ikke komme uden om den barske kendsgerning, at, så længe, Barack Obama fortsat har kontrol over præsidentskabet, hvor han agerer som et redskab for det samme, britisk-centrerede finansoligarki, som har bragt os til denne eksistentielle krise, så vil intet af alt dette ske. Barack Obama bør fjernes fra embedet gennem de midler, som Forfatningen giver os.

Download (PDF, Unknown)

Fra LaRouche-bevægelsen 22. okt. 2014: Brug videnskaben om noosfæren for at standse Det britiske Imperiums Nye Sorte Død

Lyndon LaRouche tilbragte eftermiddagen i møde med en gruppe medarbejdere, hvor han fastlagde de afgørende træk af en global krigsplan for at besejre den dødelige ebola-epidemi,

som er begyndt at feje hen over planeten med udgangspunkt i Vestafrika. En politisk erklæring fra EIR med en sådan plan, som er udarbejdet i samråd med ledende specialister i folkesundhed, vil blive præsenteret i løbet af de næste 24 timer og vil blive cirkuleret videst muligt i både USA og internationalt, og som vil samle de kræfter, som har helliget sig standsningen af den britiske imperiepolitik med overlagt folkedrab. Det politiske momentum, som er blevet skabt gennem BRIKS og dets allierede nationer, og som er et resultat af BRIKS-topmødet i Brasilien den 15.-16. juli d.å., kombineret med LaRouche-bevægelses idéer og aktiviteter, internationalt og i USA – inklusive fjernelsen af Barack Obama fra embedet – udgør en kombination af kræfter, som muligvis vil være tilstrækkelige til at vinde denne krig, og som muligvis kan gøre det i tide. Men det vil afhænge af, om du, som læser disse linjer, handler i denne dødelige krisestund.

De afgørende forholdsregler, som kræves for at konfrontere ebola-epidemien, er forhånden og findes opført nedenfor, men »hele jeres plan vil ikke virke«, understregede Lyndon LaRouche i dag, medmindre den er centreret omkring »den afgørende forskel mellem dyrisk og menneskelig adfærd«. Som Vladimir Vernadskij viste, så

»er menneskeheden adfærd ikke i overensstemmelse med dyrenes adfærd; eller, hvis den er, så er der noget i vejen med den. Kun menneskeheden kan gøre opdagelser af principper, som intet dyr kan forstå.«

Hovedtræk af planen, som i dag blev gennemarbejdet sammen med Lyndon LaRouche, inkluderer det følgende:

* En international styringskomite, med repræsentanter fra passende amerikanske og russiske militærplanlæggere og lægefaglige specialister, må omgående oprettes for at koordinere en global, topstyret indsats for at anvende alle til rådighed stående, internationale ressourcer for at besejre ebola-udbruddet.

* Idet det er mislykkedes at inddæmme det oprindelige udbrud i Vestafrika, må Plan B omgående iværksættes for at forhindre den geografiske spredning fra det umiddelbare »brændpunkt« til andre dele af Afrika, Caribien og andetsteds. Dette må indbefatte en nødhjælpsluftbro med lægeligt udstyr, uddannet personale og tilstrækkelige fødevarerforsyninger til at behandle den relevante befolkning på stedet. Hospitalsskibe fra USA, Rusland og andre tilgængelige nationer må omgående sejles til Vestafrikas kyst for at hjælpe i indsatsen for omgående at nedbringe dødsraten, samtidig med at forhindre den geografiske spredning.

* Et internationalt »Manhattan Projekt« må lanceres, som involverer alle forskningsspecialister i hele verden for hurtigt at udvikle, teste og masseproducere en ebola-vaccine. Globale standarder for afprøvning må opretholdes, alt imens processen må kraftigt fremskyndes.

* Forebyggende planer for omgående at detektere og behandle nye tilfælde af ebola uden for det vestafrikanske »brændpunkt« må iværksættes over hele verden, hvor hver enkelt nation – inklusive USA – etablerer Hill-Burton-standarder for behandlingsfaciliteter på hver enkelt lokalitet. Denne indsats bør også omfatte universel vaccination for de aktuelle virusstrenge af influenza, som nu er ved at nå til Nordamerika.

* Alle ovenstående tiltag forudsætter en fjernelse af Obamacare og, hvad der er vigtigere, at Barack Obama omgående fjernes fra embedet gennem forfatningsmæssige midler.

Men, understregede LaRouche,

»uden den menneskelige adfærdsfaktor vil hele jeres system ikke virke. Så I må opdrage og uddanne folk i overensstemmelse hermed, i modsat fald vil hele jeres plan

ikke virke, undtagen nærmest ved et tilfælde. Og jeg tror ikke, vi ønsker tilfældigheder i denne sag.«

Fra LaRouche-bevægelsen 14. okt. 2014: Finansiell panik, ebola-panik, krig og terror: De har alle den samme løsning

Krigen, som breder sig i Mellemøsten og Nordafrika, er på randen til at blive detonator for en potentiel verdenskrig, hvor de samme kræfter kæmper i opposition imod eller for terrorisme, for at stoppe det dødbringende ebola-udbrud eller tillade det at spredes, for at forsvare en kollapsende finansiell og geopolitisk orden eller erstatte den med en dynamik for vækst og udvikling som i BRIKS. Panikken over ebola-udbruddet og over, hvor den vil brede sig til, er kombineret med panikken over terrororganisationer og over, hvor de vil brede sig til.

I denne geopolitiske heksekedel har Den internationale Valutafonds halvårlige rapport, som viser sammenbruddet i verdensøkonomiens vækst, skræmt bankiererne og aktiebørserne i den transatlantiske verden, hvor sammenbruddet har sit centrum. Det har skræmt centralbankerne til at bebude endnu længere, tidsbestemte perioder med en nul-rentepolitik og pengetrykning: Det er præcis den politik, som rapporten fra IMF godkendte, og som forværrer sammenbruddet af vækst, i særdeleshed i Europa!

Et krak, som enten skyldes, at bankerne går fallit, eller at man desperat forsøger at redde dem gennem »bail-in«, står for døren.

Efter økonom og statsmand Lyndon LaRouches udtrykkelige mening er det ikke kun et krak i eurozonen;

»hele systemet vil snart, og samtidigt, nå en kritisk fase. Denne form for massive hasardspil med penge fungerer ikke. Krakket vil ikke have 'særlige karakteristika'. Det er ligesom en dødbringende sygdom – enhver kan få den. Og det vil de også.«

Dette er endvidere blot ét aspekt, sagde LaRouche, af en verdenskrig, skabt af finansoligarkiet under anførsel af Londons imperie-kræfter. Det er en krig med alle midler imod de førende nationer i en ny dynamik for vækst, som nu ofte kaldes for »BRIKS«, og som kan føre civilisationen fremad: Kina, Rusland og nu Indien, samt andre. Saudierne angriber nu Rusland (og Iran) gennem olieprisen, som styrtdykker, kædet sammen med økonomisk kollaps. Og jihadisternes ledere, som er rekrutteret i London og støttes af Riyadh, siger, at deres endelige mål er Rusland.

Den 13. oktober gav Kina Rusland stærk støtte mod dette angreb gennem en meget stor aftale om valuta-swap, som blev meddelt af Kinas Folkebank, og hvis hovedformål er at beskytte rublen.

Samtidig meddelte Rusland via sit Sundhedsministerium, at det vil mobilisere vacciner med start i dette efterår og fortsættende frem til næste forår, for at angribe den dødbringende ebola-epidemi direkte i Afrika. **(Se indslaget: Rusland vil sende ebola-vaccine til Afrika om to måneder)**

Ebola-udbruddet blev kaldt

»den alvorligste, akutte nødsituation inden for sundhed moderne tid ... som truer selveste overlevelsen af hele samfund«,

af Verdenssundhedsorganisationens generaldirektør Margaret Chan, der sagde, at epidemien havde bevist, at

»verden var ilde forberedt til at respondere på en alvorlig, vedvarende og truende nødsituation for folkesundheden.«

Og begivenhederne viser nu, at Obama-regeringens selvtilfredse, »vi er totalt forberedte«, ansigt mod offentligheden har været løgn; der er ingen afdeling, som er blevet »forberedt« til dette.

Blot »uforberedt«? LaRouches eget synspunkt er, at verden nu står over for et »Sorte Død-syndrom«, ligesom den epidemi i det 14. århundrede, som halverede hele befolkninger. Vi har skabt potentialet for dette ved at skære ned på lægevidenskab, fjerne hospitals- og folkesundhedskapaciteter og således gøre det muligt for fattigdom at spredes og bide sig fast over hele verden.

»Et ondsindet, oligarkisk samfund, som ønsker befolkningsreduktion, ville bruge dette [som redskab].«

Det endelige ansvar for nedlukning af helbredsnydelser, som kan medføre folkedrab, ligger hos G.W. Bush' og Obamas præsidentskaber. Det samme gælder det endelige ansvar for de handlinger, som skaber terrortruslen.

Folk har nu brug for et nyt fokus for at vinde denne totale krig, som føres imod menneskeheden. Der er et nyt lederskab i kombinationen af Kinas, Indiens og Ruslands ledere. Der er afgørende kampe, som kan fjerne dem, der er ansvarlige for katastrofen, især med hensyn til at afklassificere og frigive de hemmelige »28 sider« af Kongressens fællesrapport til undersøgelse af 11. september-terroren.

Fra LaRouche-bevægelsen 13. okt. 2014: Den vigtigste flanke til omgående at standse Tredje Verdenskrig

Kombinationen af det momentum, der er blevet skabt af Schiller Instituttets konference i Harlem den 11. oktober for frigivelse af de 28 censurerede sider af Kongressens fælles undersøgelsesrapport om 11. september, og de optrappede interventioner fra den ene af formændene for den fælles undersøgelseskomite, Bob Graham, har skabt det, som Helga Zepp-LaRouche i dag kaldte

»den vigtigste flanke for at standse Tredje Verdenskrig.«

På konferencen den 11. okt. var der indlæg fra ledende repræsentanter fra institutionerne, som mobiliserer for frigivelsen af disse sider, som iflg. rapporter skal omhandle Saudi Arabiens finansiering af 11. september-terroristerne. Det omfattede kongresmedlem Walter Jones (R-NC); Senator Richard Black (R) fra Virginia; Terry Strada, en af de nationale formænd for Foreningen af familier og overlevende fra 11. september for retsforfølgelse af terrorisme; samt ledere fra LaRouche politiske bevægelse – Dennis Speed, Diane Sare og Jeffrey Steinberg. Idet den var meget langt fra blot at være en simpel videreformidling af »information«, var konferencen koncentreret omkring skabelsen af en udbredt intervention over for Kongressen og det amerikanske folk, med det formål at afsløre dem, der finansierer terror, som repræsenterer en aktuel trussel mod menneskeheden.

Lignende bestræbelser på at få disse sider frigivet kommer fra

Senator Graham, som giver et voksende antal interviews om nødvendigheden af at handle nu for at standse organisationer såsom ISIS.

»Banede censureringen af 11. september-rapporten vejen for ISIS?«

spurgte journalisten fra Canadian Broadcasting Corporation, som interviewede Senator Graham i sidste uge. I sit interview svarede Senator Graham de facto med et »ja«, og han hævdede, at han var enig med kongresmedlem Lynch fra Massachusetts i, at undertrykkelsen af de 28 sider gav saudierne mulighed for at sprede ideologien om, og finansieringen af, ekstremistgrupper såsom ISIS, uden censur eller trusler om modaktioner.

Lyndon Larouche har længe været forkæmper for det argument, at konsekvensen af ikke at afsløre den kendsgerning, at grupper som ISIS er bevidste redskaber for saudierne og qatarerne, med samt deres sponsorer og allierede i London, udgør en trussel om Tredje Verdenskrig. Denne kendsgerning er nu i stigende grad ved at blive åbenlys. En artikel i London-avisen Daily Mirror fra 12. okt. satte fokus på denne fare med citater fra embedsmænd fra det britiske efterretningstvæsen, som påpegede den kendsgerning, at magtfulde spillere i området, inklusive Tyrkiet, fremmer terroristerne, som sluttelig vil ramme Europa. Som publikationer fra LaRouche-bevægelsen har dokumenteret, så er det faktisk sådanne terrorgruppers mål at ødelægge alle nationalstater, som repræsenterer en trussel mod Det britiske Imperium – i særdeleshed Rusland, Kina og endda USA.

Den afgørende vægtstang for at destruere disse terroristers magt ligger i USA, hvis seneste to præsidenter, Bush og Obama, har mørklagt de 28 sider, og således også terrorens sponsorer. Når amerikanerne gennemtvinger frigivelsen af det, der står på disse sider, kan Barack Obama selv blive afsløret for sine handlinger imod USA og fjernet fra embedet. Det er et

nødvendigt skridt for at bringe USA tilbage til sine traditioner som republik – og således ikke blot befri verden for faren for Tredje Verdenskrig, men også åbne op for muligheden for, at landet allierer sig med BRIKS-nationerne, som er i færd med at bygge en ny fremtid for menneskeheden, baseret på de værdier, der ligger i videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og som engang var varemærke for den amerikanske republik.

Grundlæggende set går opgaven ud på at uskadeliggøre Det britiske Imperium, som har skabt denne terrorist-svøbe – og som også er ansvarlig for de andre Apokalypsens Ryttere, som nu truer menneskehedens overlevelse, inklusive den kriminelt fejlbehandlede ebola-epidemi og den overhængende, finansielle nedsmeltning.

En sejr i kampen om at frigive de 28 sider udgør den rettidige måde at opnå dette bredere mål på. I betragtning af, at truslen fra alle sider stiger time for time, står det klart, at det er en påtrængende nødvendig hastesag at gøre det.

**Fra LaRouche-bevægelsen 12.
okt. 2014:**

Vi har et gyldigt koncept, som kan besejre Det britiske Imperiums 'Sorte Død'

Vi balancerer på randen af en global sammenbrudskrise, som hastigt nærmer sig, understregede verdens fremmeste, økonomiske forudsiger, Lyndon LaRouche, i dag. Med mindre der gribes ind for at afspore denne udvikling, så vil det, som menneskeheden står overfor, ikke være forskellig fra den Sorte Død, som i det 14. århundrede tilintetgjorde næsten halvdelen af den europæiske civilisation.

Det britiske Imperiums og dettes Obama-regerings forsøg på at hamre en »bail-in« af deres bankerotte system igennem – som efter planen skal testes i et »finansielt krigsspil«, som britiske og amerikanske, økonomiske embedsmænd på højt niveau vil gennemføre i Washington den 13. oktober – er en politik

»til minde om den Sorte Død, præcist«, understregede LaRouche. »Og der er ingen forskel på det og den Sorte Død.«

»Og det er, hvad vi må kæmpe imod. Der findes ingen risikofri måde at gøre dette på; der er ingen risikofri måde.«

»Vi er nu ved et punkt, hvor vi har et gyldigt koncept som vores politik. Denne politik vil fungere, hvis den får lov til det. Hvis den ikke får lov at fungere, så glem alt. For dette er ligesom tegnet på den Sorte Død. Hvis man ikke i det mindste gør nogle af de ting, som man burde gøre, vil man miste alt det, man altid har ønsket sig. Og faktisk har kun de, der gør dette, fortjent det.«

Selv, mens LaRouche diskuterede denne slagplan med medarbejdere i løbet af weekenden, marcherede Det britiske Imperiums politik, gående ud på med fuldt overlæg at bringe en

Ny Mørk Tidsalder over planeten, ubønhørligt frem. Mens Londons ISIS-terroristhorde fortsat overfalder Kobane i Syrien og Bagdad i Irak, meddelte deres kyssende fætre i Libyen – Ansar al Sharia – at de var få dage fra at overtage kontrollen over Benghazi. Som LaRouche advarede om den 10. okt.,

»Vi står på randen af noget, der er parat til at spredes i hele området. Vi står over for den umiddelbare mulighed for et løbsk horror-show. Obama er ansvarlig for at promovere denne krig i Mellemøsten. Med mindre han fjernes fra embedet eller gøres totalt impotent, er udsigten til at få stoppet spredningen af denne krig ringe.«

Det samme er tilfældet med Ebola-krisen, som hænger ude af kontrol i Vestafrika og nu er begyndt at sprede sig til det europæiske kontinent. I Spanien går sygeplejersker og andre sundhedsarbejdere i panik og melder sig syge eller afviser på anden vis at behandle patienter i karantæne, som muligvis er smittet med Ebola, af frygt for, at de mangler uddannelse, beskyttelsesforanstaltninger og fremgangsmåder, der kan sikre deres eget helbred. Men den spanske regering, ligesom de øvrige, europæiske regeringer, fortsætter med at følge Trojkaens økonomiske politik med ødelæggende, økonomiske nedskæringer, som er i færd med at udslette infrastrukturen inden for sundhedssystemet, så vel som inden for den øvrige, produktive økonomi.«

Dette er også »til minde om den Sorte Død, præcist.«

Men, i lighed med den tidlige Ny Mørke Tidsalder, så kan også denne besejres med en global Renæssance inden for videnskab og klassisk kultur, af den art, som BRIKS med allierede nationer har påbegyndt, centreret omkring idéer, som Lyndon LaRouche og hans medarbejdere har udviklet og promoveret hen over 40 år.

Fra LaRouche-bevægelsen 10. okt. 2014: For at undgå global krig, må Obama stoppes nu

Det østlige Middelhavsområde er på randen af en eksplosion, som hastigt kunne føre til en spredning af krigen, der ville trække alle verdens store magter med ind – inklusive de tre atomvåbenmagter, USA, Rusland og Kina.

Det NATO-allierede Tyrkiet støtter åbenlyst Islamisk Stats aktuelle offensiv imod den kurdiske by Kobani og har blokeret for, at kurdiske kæmpere fra Syrien og Irak kunne yde forstærkning til de lokale, kurdiske kæmpere. Embedsmænd fra Pentagon, som briefede medierne onsdag, indrømmede ligeud, at den amerikanske bombekampagne alene ikke kan forhindre Kobanis fald og en overhængende massakre på den kurdiske befolkning i byen, der har 45.000 indbyggere.

Tjetjenske terrorister, som er veteraner fra de to, tjetjenske krige mod Rusland, er blandt de ledende, militære officerer i Islamisk Stat, hvor der nu er flere end 1.000 tjetjenere, der kæmper i Irak og Syrien under Islamisk Stats sorte flag. En ledende, tjetjensk IS-kommandør, kendt som »Omar tjetjeneren«, pralede åbenlyst med, at Islamisk Stats ultimative mål er Rusland og præsident Putin.

Under diskussioner med medarbejdere torsdag advarede Lyndon LaRouche om, at verden står over for en katastrofe i Mellemøsten i de næste to uger, og han opfordrede indtrængende til, at dette forhindres for enhver pris. Det første, uopsættelige skridt til forhindring af dette er fjernelsen af

præsident Obama fra embedet.

»Vi er på randen af noget, der er parat til at sprede sig til hele regionen. Vi står over for den umiddelbare mulighed for et horror-show, der løber løbsk«, advarede LaRouche. »Obama er ansvarlig for at promovere denne krig i Mellemøsten. Med mindre han fjernes fra embedet, eller han gøres totalt impotent, er udsigterne til at forhindre denne krig i at spredes ringe.«

LaRouche stillede følgende spørgsmål til det amerikanske folk og til verdens ledere:

»Er I i stand til at handle rigtigt, så I yder jeres bidrag til at forhindre denne kommende krig, før den begynder?«

Obamas medskyldighed i dette overhængende krigsudbrud er veldokumenteret. I mere end et år ignorerede han advarslerne om Islamisk Stats (IS's) voksende magt, advarsler, der kom fra hans generalstab, Forsvarets Efterretningstjeneste og selv fra den tidligere irakiske premierminister al-Maliki, som under et møde i Det hvide Hus i november 2013 indtrængende bad Obama om at lancere bombetogter mod ISIL-mål. Det var flere måneder, før IS-offensiven begyndte i Fallujah og Ramadi.

Ved at gøre Rusland og Kina til mål, og ved at nægte at inkludere Iran og Syrien i den såkaldte koalition imod Islamisk Stat, har Obama lukket døren til den eneste, levedygtige mulighed for at besejre jihadisterne i tide. Den tidligere russiske ambassadør Veniamin Popov gentog LaRouches advarsel og advarede om, at

»Kun det internationale samfunds og de store, globale magters fælles indsats kan bane vejen for en sejr over Islamisk Stat (IS), og enhver anden strategi er nytteløs.«

Obamas afvisning af at handle mod IS genspejles i hans afvisning af at tage alvorlige skridt til handling imod det oprindelige udbrud af Ebola i Vestafrika. Ved at vente i

månedsvi, mens sygdomskursen kom ud af kontrol, sikre han den pandemi, som nu ikke alene Afrika, men også Vesteuropa og USA konfronteres med. Obamas handlinger er i overensstemmelse med det britiske monarkis politik for systematisk folkemord og befolkningsreduktion.

LaRouche gav udtryk for, at han var sikker på, at man ved at fjerne Obama fra embedet nu kunne samle en ny, effektiv kombination omkring et nyt præsidentskab, som var allieret med de førende nationer på den vestlige halvkugle og i verden. USA bør bakke fuldstændig op om BRIKS-initiativet, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og Kinas, Indiens, Ruslands, Argentinas, Egyptens og andre nationers bestræbelser på at bygge en ny, global sikkerhedsarkitektur, baseret på menneskehedens fælles interesser, som kun kan opnås gennem nationernes integration og samarbejde.

»Det må lykkes for os på de amerikanske kontinenter – at opbygge en enhed på de amerikanske kontinenter som sådan«, erklærede LaRouche.

»Vi må skabe en bastion, sammen med Asien, som et bolværk til forhindring af det kaos, som vi er i umiddelbar fare for at blive kastet ud i.«

LaRouche sluttede sin dialog med medarbejderne med den følgende, ligefremme vurdering:

»Obama må nærmest omgående smides ud, eller også vil ingen bønner hjælpe. Det er kendsgerningen.«

Følgende flyveblad fra LaRouche Politiske Aktionskomite (LPAC) vil blive uddelt fra i dag (9. oktober) i Washington, D.C.: Et valg mellem to systemer, og liv eller død

I denne uge, hvor G-20-landene og Den internationale Valutafond/IMF og Verdensbanken mødes i Washington, D.C., vil BRIKS mødes på sidelinjen for at drøfte den fortsatte gennemførelse af BRIKS' Nye Udviklingsbank, som for nylig blev dannet i juli måned på BRIKS-topmødet i Brasilien. Der er således i denne uge en fortælling om to systemer i én by. Det repræsenterer som sådan det, som den tyske digter Friedrich Schiller beskrev som »et svangert øjeblik«, et øjeblik, hvor der enten opstår et lederskab, som kan fremme menneskeheden, eller hvor manglen herpå vil resultere i menneskehedens tragiske ødelæggelse.

Kendsgerningen, som alt for mange mennesker nægter at erkende, er, at det transatlantiske område udgør et døende system, som fortsat forsøger at påtvinge sig resten af verden. Systemet med IMF/Verdensbanken har for længst forladt Franklin D. Roosevelts plan om at anvende Det amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling efter Anden Verdenskrig som modsætning til Det britiske Imperiums system med folkedrab. Sidstnævnte systems fortsatte eksistens frembringer blot endnu værre mareridt med nedskæringspolitik, der fører til folkedrab,

epidemiske sygdomme og nye, evindelige krige for hver dag, der går. Det er et anti-humant system, som står i total modsætning til menneskehedens sande formål, som er at udvikle og anvende menneskehedens kreative evner til at mestre universets love og udøve herredømme over det fysiske univers gennem videnskab og teknologi.

Som modsætning til dette mareridtsagtige, døende system er et nyt, globalt system ved at vokse frem, centreret omkring BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydamerika). Konfronteret med den kendsgerning, at systemet med IMF/Verdensbanken nægter at vende tilbage til hensigten med Roosevelts Bretton Woods-system efter Anden Verdenskrig, har disse nationer taget føringen og skabt pødekrydstallen til et Nyt Bretton Woods-system, som Lyndon LaRouche længe har været fortalere for, for at erstatte det finansielt og moralsk fordærvede, bankerotte IMF/Verdensbank-system. (Se: LaRouches 40 Year Record, A New International Economic Order, på LaRouchePAC.com.) Til dette formål skabte BRIKS, på det nylige topmøde i juli i Fortaleza, Brasilien, den Nye Udviklingsbank, som BRIKS yderligere vil drøfte i denne weekend i Washington, D.C.

Siden da har BRIKS ført en global kampagne for ikke alene at udvikle deres egne nationer og folk, men også tilbyde resten af verden muligheden for at virkeliggøre deres forhåbninger om udvikling. Andre nationer med sande ledere, der har forpligtet sig både over for deres egne befolkninger og menneskeheden generelt, såsom Argentina og Egypten, er gået med i kampen, selv om de ikke formelt er medlemmer af BRIKS.

Alt imens den transatlantiske sektor og Japan har forladt videnskab og teknologi, og dermed en fremtid for menneskeheden og især for unge mennesker, der nu lider under kronisk arbejdsløshed, så har BRIKS-nationerne og deres ledere forpligtet sig til en politik for udvikling. Den indiske premierminister Narendra Modi har netop opfordret til en massebevægelse i traditionen efter Mahatma Gandhi og Martin Luther King, Jr., som denne gang er helliget udvikling. Det er

ikke alene lykkedes inderne at opsende en satellit i kredsløb om Mars i første forsøg, men også at lancere et program med navnet INSPIRE for at opmuntre unge indere til at deltage i deres rumprogram. Kineserne har forpligtet sig til et måneprogram, der er orienteret mod minering af helium-3 som brændstof til brug for fusionskraft. Dette repræsenterer som sådan en forpligtelse til at beherske solsystemets love, noget, som USA fuldstændig har forladt, siden mordet på John F. Kennedy.

Det, der som helhed karakteriserer BRIKS, er ikke geopolitik, som det er tilfældet med USA, Europa og Japan under Det britiske Imperiums dominans. Alt imens Vesten faktisk har forladt principperne i den Westfalske Fredstraktat om at handle i overensstemmelse med »fordelen for den anden«, et princip, som bragte en afslutning på 30-års krigen i 1600-tallet, så har BRIKS-nationerne genoplivet dette princip i form af kreativitet som sådan for andre.

Konfronteret med et moderne udtryk for Apokalypsens Fire Ryttere – finanskollaps, epidemiske sygdomme, hungersnød og evindeligt krige, som fører til term nuklear udslettelse – er der kun én løsning. Vesten, med USA i spidsen, må erkende, at det er faret vild og har mistet det himmelske mandat. Vi må vende tilbage til vore bedste traditioner, fra Franklin D. Roosevelt, John F. Kennedy, Abraham Lincoln og De grundlæggende Fædre. Vi må atter blive et håbets fyrtårn og et frihedens tempel for verden.

Vi i USA må ophøre med at undgå virkeligheden og holde op med at lyve for os selv, eller også vil vi, ligesom skuespilleren i en klassisk tragedie, dø som følge af vore egne selvdestruktive illusioner og fejhed. Valget er sluttelig vores! Vi må sætte en stopper for kasinoøkonomien, som har gjort nogle få uanstændigt rige, alt imens det har kastet milliarder af mennesker ud i fattigdom. Vælg i stedet at gå med i BRIKS, for fred baseret på udvikling!

Fra LaRouche-bevægelsen 6. okt. 2014:

Kampen om et nyt, globalt system, som vi har været spydspids for i mere end 40 år, står nu for at bære frugt

Helga Zepp-LaRouche understregede i går, at alt afhænger af at få USA til at vende tilbage til det paradigme, som eksisterede, før John F. Kennedy blev myrdet; at USA vender tilbage til at være en republik. Vi befinder os i øjeblikket ved det, som Friedrich Schiller kaldte »et svangert øjeblik« i historien, hvor civilisationens fremtid afhænger af lederskab.

Kampen om et nyt, globalt system, som Lyndon LaRouche har været spydspids for i mere end 40 år, står nu for at bære frugt.

Helga understregede vigtigheden af den tidligere schweiziske parlamentariker Jean Zieglers udnævnelse til chef for FN's Menneskerettighedskommission til undersøgelse af gribbefondenes rovgriske aktiviteter, som nu hærger Argentina og andre nationer. Ziegler har undersøgt kriminelle bankaktiviteter i årevis. Helga kaldte hans udnævnelse for »en bombe« og citerede fra en af hans bøger med titlen, »Vi lader dem dø«, en henvisning til finansoligarkiets overlagte politik, som har forårsaget massehungersnød.

Andre betydningsfulde udviklinger i kampen for udvikling inkluderer resultatet af det brasilianske præsidentvalg den 5. oktober. Den brasilianske præsident Dilma Rousseff vandt første valgrunde med 41 % af stemmerne. Aécio Neves blev nummer to med 35 %. Der bliver nu kampvalg mellem de to den 26. oktober. Det er meget bemærkelsesværdigt, at Marina Silva, Det britiske Imperiums miljøforkæmper, kom ind på en tredjeplads med kun 21 %. Disse valgresultater betyder, at Brasilien er sikkert placeret i BRIKS og det nye, globale system, baseret på udvikling, som nu er ved at vokse frem.

Ligeledes af stor betydning ifølge Lyndon LaRouche er forskellige udviklinger omkring Nord- og Sydkorea. Under FN's nylige generalforsamling opfordrede Nordkoreas udenrigsminister til en genforening af Nord- og Sydkorea på basis af et forbund. Den 4. oktober var der et møde i Incheon mellem højtplacerede sydkoreanske og nordkoreanske regeringsembudsfolk, og et nyt møde er aftalt til slutningen af oktober eller begyndelsen af november.

Samtidig ankom den nordkoreanske udenrigsminister til Moskva den 30. september til et 10-dages besøg, hvor begge sider skal diskutere en forøgelse af handelen mellem Rusland og Nordkorea samt diverse udviklingsprojekter i forbindelse med BRIKS.

Lyndon LaRouche kommenterede, at

»der foregår noget meget interessant. Der er en sandsynlighed for, at de to Koreaer kommer frem til et fredsarrangement.«

I USA fortsætter en gruppe på 20 til 50 kongresmedlemmer med at organisere en bestræbelse, bag scenen, på at erstatte John Boehner som formand for Repræsentanternes Hus. Lyndon LaRouche sagde i går, at fjernelser af Boehner er

»et hovedspørgsmål. Hvis Boehner bliver smidt ud, kan vi bringe en ny politik ind. Dette er meget vigtigt. Boehner fungerer blot som den, der 'holder salgstalen', men han er

meget aktiv.«

Billede: Jean Ziegler

Fra LaRouche-bevægelsen 3. okt. 2014:

Lad os slutte os til premierminister Narendra Modi i Mahatma Gandhis ånd

Økonomen Lyndon LaRouche har i de sidste 40 år beviseligt kæmpet for at frembringe et nyt paradigme for menneskeheden og genindføre de store idéer fra store, klassiske og kulturelle renæssancer, som har været rygraden i alle store kulturer. LaRouche og hans bevægelse anfører kampen i USA for at få USA til at tilslutte sig BRIKS-nationerne, for at knuse den onde politik, som Det britiske imperium står for, og som Gandhi søgte at gøre en ende på – det imperium, som stadig væk i dag er vores fjende. Obamas politik med krig og fascistiske nedskæringer dikteres af de finansielle kræfter, som kontrollerer dette imperium, kræfter, som arbejder på at ødelægge BRIKS.

På LaRouchePAC's Politiske Komites vegne udstedte Kesha Rogers følgende appel om at handle til det amerikanske folk i dag. Apellen gælder lige så godt for andre nationer i det transatlantiske område.

2. oktober 2014 – I Mahatma Gandhis ånd, lad os slutte os til premierminister Modi: »Lad os gøre udvikling til en massebevægelse.«

I sin tale i Madison Square Garden i New York videreformidler Indiens premierminister Narendra Modi ånden fra den store, indiske leder og frihedskæmper, Mahatma Gandhi. Modi erklærer,

»Mahatma Gandhi gjorde kampen for uafhængighed til en massebevægelse. Lad os gøre udvikling til en massebevægelse.« Han fortsætter, »I 2019 fejrer Indien Gandhis 150-års fødselsdag. Han skænkede os uafhængighed. Hvad skænkede vi ham?«

Det er den udfordring, som ikke blot indisk-amerikanere, men alle amerikanere må respondere til.

Denne mission for en massebevægelse for udvikling blev yderligere defineret i Modis tale til en forsamling af tusinder af unge mennesker, som repræsenterede forskellige nationaliteter og etniske tilhørsforhold, over for hvem Modi erklærede:

»Der er nogle, som mener, at verden forandres af de gamles visdom. Jeg mener, at ungdommens idealisme, nytænkning, energi og 'jeg kan'-holdning er endnu mere magtfuld.«

I beskrivelsen af sine håb for Indien forestiller Modi sig, at

»800 millioner unge mennesker, som tager hinanden i hånden for at transformere nationen ... Løfte mennesker ud af fattigdommen; gøre rent vand og sanitære forhold tilgængelig for alle; gøre sundhedsydelse tilgængelig for alle. Og skaffe tag over alles hoved.«

Kampen for udvikling er blevet den mission, som karakteriserer fremtiden for unge mennesker, ikke blot i Indien, men også i alle de ledende nationer i BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika). De har, sammen med andre nationer i hele

Sydamerika og Sydvestasien, gjort bygningen af store projekter, jobs til de unge og videnskabeligt fremskridt til nøglen til at løfte deres unge mennesker ud af håbløshed. USA og nationerne i hele det transatlantiske område har vedblivende nægtet ungdommen i deres nationer en fremtid, med en arbejdsløshedsprocent på nu over 50 % blandt de unge i Grækenland, Spanien og Italien, de såkaldte udviklede lande.

Økonomen Lyndon LaRouche har i de sidste 40 år beviseligt kæmpet for at frembringe et nyt paradigme for menneskeheden og genindføre de store idéer fra store, klassiske og kulturelle renæssancer, som har været rygraden i alle store kulturer. LaRouche og hans bevægelse anfører kampen i USA for at få USA til at tilslutte sig BRIKS-nationerne, for at knuse den onde politik, som Det britiske imperium står for, og som Gandhi søgte at gøre en ende på – det imperium, som stadig væk i dag er vores fjende. Obamas politik med krig og fascistiske nedskæringer dikteres af de finansielle kræfter, som kontrollerer dette imperium, kræfter, som arbejder på at ødelægge BRIKS.

Amerika må tilslutte sig BRIKS og andre allierede nationer over hele verden for at knuse dette imperium, én gang for alle.

Mens det indiske samfund forbereder sin hyldest i anledning af den store, indiske leder og frihedskæmper Mahatma Gandhis 145-års fødselsdag, med en uges skønne og intense festligheder, fredsmarcher og lysceremonier over hele verden, kunne kraften og ånden fra Gandhis kamp ikke give en sandere genlyd end den, som nu reflekteres af BRIKS og dets allierede nationer i deres søgen efter fred gennem videnskabeligt fremskridt og økonomisk udvikling.

Vi må i dag respondere på den udfordring, som premierminister Modi har præsenteret os for. Hvad vil vi skænke Gandhi? Hvad vil vi skænke fremtiden? Lad os genkalde os den store, amerikanske frihedskæmper Martin Luther Kings ord, hvor han

engang sagde:

»Hvis menneskeheden skal gøre fremskridt, kommer man ikke uden om Gandhi. Han levede, tænkte og handlede under inspiration fra visionen om en menneskehed, som udviklede sig hen imod en verden i fred og harmoni. Hvis vi ignorerer ham, gør vi det med fare for os selv.«

Fra LaRouche-bevægelsen 2. oktober 2014: Saml kræfterne på Jorden, som Kepler gjorde det for Solsystemet

Onsdag, den 1. oktober 2014 – I en række erklæringer den 30. september, efter at dommer Thomas Griesa fra New York på absurd vis havde afsagt dom over den argentinske nation for at vise foragt for retten (hans ret), kom Argentinas præsident Cristina Fernandez med spiddende fordømmelser af Obamaregeringen, dens allierede gribbefonde og disses lokale samarbejdspartnere i Argentina, for forsøg på at destabilisere eller vælte hendes regering. Hun spurgte, med hvilken ret en amerikansk domstol kan intervenere i Argentinas forfatningssystem, som er direkte modelleret efter det amerikanske, og diktere, hvad landets Kongres må og ikke må?

»Fremragende«, sagde Lyndon LaRouche. »Vi bør udbrede dette internationalt.«

Præsident Fernandez advarede, med rette, om, at disse

imperiekræfter endda kunne gå så langt som til at arrestere eller myrde hende.

»Hvis de vil skabe et permanent, blodigt spørgsmål, er det sådan, de kan gøre det«, lød LaRouches respons. »Det er sådan, de vil tabe kampen. De vil gå ned; det kan ikke stoppes. Dommerne og de, som er involveret, vil blive hårdt straffet, fordi de begår en forbrydelse, et bedrageri. Og den kendsgerning, at de begår bedrageri i den amerikanske regerings navn, gør det ikke til et mindre bedrageri. Disse fjolser begår stadig denne løgn, dette bedrageri. Selve den påstand, at disse dommere skulle have nogen jurisdiktion [i denne sag], er i sig selv et bedrageri. Det ene bedrageri, som tager det næste med sig. Og det værste ved disse dommere er, at de er 'uspiselige'. Man ville ikke ønske at 'spise' dem, selv om de var 'spiselige'!«

På en anden, relateret front er det blevet meget klart, at Obamas kampagne med luftkrig »mod ISIS« er fuldstændig mislykket. ISIS har igen jaget den irakiske hær på flugt vest for Bagdad to gange i den forløbne uge, på trods af bombningen, og står for at indtage den vigtige by Kobane i Syrien på grænsen til Tyrkiet, med tyrkisk meddelagtighed, på trods af, at de amerikanske og britiske bombetogter har sigte på angriberne. Nogle af årsagerne er helt åbenbare, andre mindre åbenbare, men denne skarpe fiasko, som kun vil blive værre, viser atter engang, at Bagdad ikke kan forsvares under den aktuelle politik, som seniorveteran-efterretningsmanden Pat Lang antydede på sin webside i dag.

»Dette flytter konflikten meget tæt på Rusland; det er implikationen heraf«, sagde LaRouche.

Og dernæst:

»Dette er Obama, uanset forklædningen«, fortsatte LaRouche. »Han er den, der har udtænkt det; han har ansvaret, uanset det lyssky dække, denne gang. Dette er hans plan; han var

specifik, ligesom hans udenrigsminister. Takket være Obama er der INGEN effektiv styrke imod ISIS.«

Idet han gik over til et bredere fokus, sagde LaRouche,

»At bringe de nødvendige kræfter sammen her på Jorden, som Kepler gjorde det for Solsystemet: det er den nødvendige politik; det må den være. For USA er ingenting værd, hvis vi ikke gør dette.«

»Det må gøres. Et skridt ud fra ærligt mod af denne art fra USA – for hvis man ikke på et tidspunkt går op imod det, som er deciderede skurkestreger, hvor meget ære har vi så tilbage?«

»Vi må leve op til denne udfordring. Vi må imødegå den på en passende måde. Hvilket i virkeligheden vil sige: på en effektiv måde. Ikke på en skødesløs måde: at gøre sagen klar, punkt for punkt, og fordømme fiaskoerne og fejltagelserne punkt for punkt; og sørge for, at det holder.«

»Det, som [den indiske premierminister] Modi gjorde på Manhattan, er en stor præstation for hele menneskeheden. Der er ingen, der retmæssigt kan klandre ham for dette«, insisterede LaRouche.

Fra LaRouche-bevægelsen 1. okt. 2014:

Modi: Lad os gøre udvikling til en massebevægelse

Den indiske premierminister Narendra Modi udsendte ved afslutningen af sit triumferende besøg i USA et budskab via twitter i denne uge, som ganske enkelt gav udtryk for det hovedbudskab, han bragte til amerikanerne: »Lad os gøre udvikling til en massebevægelse, ligesom Mahatma Gandhi gjorde frihedsbevægelsen til en massebevægelse.« I både sin tale til FN's Generalforsamling og til 20.000 indisk-amerikanere i Madison Square Garden demonstrerede Modi lederskabsegenskaber, som ikke er set hos valgte, amerikanske, politiske ledere, siden Franklin Roosevelts og John Kennedys død. Modi fortalte stolt tilhørerne, at han er den første, indiske premierminister, som er født efter den britiske kolonitid, og at han »indåndede frihedens luft« fra sit allerførste åndedrag.

Kinas præsident Xi Jinping demonstrerer de samme lederskabsegenskaber, og det er med Kina og Indien alene en tredjedel af menneskeheden, som er på vej fremad. Den russiske præsident Vladimir Putin forbereder sit eget besøg til Indien i december måned, hvor han vil intensivere det trilaterale samarbejde i hjertet af BRIKS-alliancen og sammensmede et nyt paradigme med samarbejde blandt suveræne nationalstater.

Under sit møde med præsident Obama i torsdags gjorde den indiske leder det klart, at han ikke har tænkt sig at give køb på spørgsmålet om fødevarerikkerhed for alle indere. Han er under pres fra folkedrabstilhængerne under anførsel af briterne for at droppe sin afvisning af Verdenshandelsorganisationens (WTO's) landbrugspolitik, med

ukontrolleret frihandel og globaliserede, spekulative markeder. På samme måde går han op imod den farmaceutiske lobby med sin afvisning af at forlade Indiens enestående rolle med fremstilling af generelle medikamenter af høj kvalitet til verdens mest forarmede nationer.

Endnu mens den fulde virkning af premierminister Modis besøg i USA stadig er mærkbar og bliver vurderet, indgav aktivister fra LaRouchePAC i New York City og omkringliggende områder miljøet en yderligere følelse af optimisme og begejstring, et punkt, som Lyndon LaRouche kraftigt understregede under drøftelser med kolleger tirsdag, idet han trak nogle afgørende, universelle principper frem:

»Det er den naturlige samfundsform at skabe en højere tilværelsesform, et højere menneskesamfund, og jeg mener den fulde, eksplosive virkning af dette; og det, vi ser nu i tilfældet med premierminister Modi, vi ser, at det, han gjorde i Manhattan osv., er lige præcis det! Men han var ikke en isoleret skikkelse. Det er pointen – han er ikke bare en mand, der har været heldig og har gjort dette og opnået hint. Nej, det var fuldt ud bevidst! Det finder sted i Kina, fuldt bevidst! Det, der foregår i Rusland, er fuldt bevidst – og prøv ikke at fjerne Rusland fra det her!

»Og derfor er det, vi er i færd med at gøre, at vi tager dele af verden, dele af verdens regeringer, og stykker dem sammen som samarbejdsenheder med det formål at opnå et globalt formål, en virkeliggørelse på globalt plan ... Det, vi derfor har gjort generelt, gennem videnskab, som jeg definerer det, principperne for videnskabelig udvikling, som jeg definerer det, er det, som er afgørende. Og det er evnen til at bringe elementerne for udvikling i Solsystemet sammen og gøre det til en sammenhængende enhed. Og dette er, hvad der definerer menneskehedens natur.«

»Det drejer sig ikke om, hvad nogen ved, ikke om noget, nogen har gjort; det drejer sig om at bringe elementer i

Solsystemet sammen, elementer, som er afgørende, elementer, som gør det muligt at skabe et system inden for Solsystemet, som hidtil ikke har været muligt. Og det er altså grundlaget.«

»Vi er faktisk trællebundet, i princippet, for nu at bruge det korrekte ord, 'trællebundet'. Vi er trællebundet for, i os selv, at give udtryk for de evner, som er givet os i kraft af denne slags mennesker, i kraft af denne form for videnskab. Og det er aldrig tidligere sket på denne måde. Der har før været forsøg på dette, men vi har aldrig virkeliggjort det. Vi er nu i stand til at virkeliggøre det, og vi må komme dertil, hvor vi erkender, at vi vil virkeliggøre det. Vi vil skabe forandringer i Solsystemet, i den måde, hvorpå Solsystemet fungerer, som aldrig tidligere har været mulig.«

»Og det er, hvad det her betyder: Det er, hvad der skete i Manhattan, det er, hvad dette vil sige! Det vil sige at bringe elementer i verden, elementer af menneskelige samfund, sammen, som man aldrig tidligere har været i stand til at bringe sammen.«

Foto: Narendra Modi taler i Madison Square Garden, New York

**Fra LaRouche-bevægelsen 30.
sept. 2014:
Lyndon LaRouche: Store ledere**

vokser frem omkring BRIKS

Den amerikanske økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, startede en diskussion med LaRouchePAC's Politiske Komite i dag (29. september) ved at rejse spørgsmålet om den indiske premierminister Narendra Modis afgørende betydning, som nu er i færd med at få en afgørende virkning i USA, og ikke kun blandt indisk-amerikanere. LaRouches emne var lederskab i en periode med økonomisk kollaps, umiddelbart overhængende finanskriser og krig, men hvor en fuldstændig ny og lysende, potentiel fremtid for menneskeheden er blevet skabt i lande i den voksende gruppering omkring BRIKS-nationerne.

»En ny skikkelse på international skala fremstår som en vigtig faktor: Narendra Modi«, sagde LaRouche. »Denne mand har krav på særbehandling, fordi hans rolle, mht. hans rolle i historien, ikke blot Indiens historie, men også den verdensdels historie generelt, som sådan er enestående. Hvis man havde set selv dele af den modtagelse, han har fået, ville man sige, 'Dette er en af de mest bemærkelsesværdige personligheder i moderne politiks historie.' Han vandt alle mulige former for lovprisning og bifald fra folket, og det var alt sammen meget, meget seriøst, og meget entusiastisk. Men ser man lidt tilbage i tiden, til tidligere perioder i hans nylige historie, ser man, at han var sådan: Han var en skabning, der var skabt til en lederskabsperiode.«

»Og der er andre i samme kategori, som han er relateret til. Der er folk i Rusland ... Og i Kina, f.eks.; vi har store ledere i Kina. I nogle af BRIKS-nationerne har vi ligeledes store ledere, som vokser frem ...«

»Vi må derfor virkelig forstå, hvad denne mand, Modi, har betydet for os, pga. den rolle, han nu har, og dette er en af de store præstationer ... «

Det er især værd at bemærke, at tidl. præsident Bill Clinton

har givet udtryk for den samme vurdering af premierminister Modi, i juli måned i Indien, lige efter Modi blev valgt, og igen her ved et møde den 29. sept. mellem Bill og Hillary Clinton og Modi i New York.

»Jeg er henrykt«, sagde tidl. præsident Clinton, »ingen andre en De var i besiddelse af den nødvendige viden og de nødvendige stemmer for at opbygge nationen.«

Henved 40 kongresmedlemmer fra hele USA var til stede under Modis tale i Madison Square Garden, og de udtrykte bagefter en meget stærk lovprisning og støtte til Modi. Bemærkelsesværdigt er også, at den dag, hvor Modi skal mødes med præsident Barack Obama (den 30. sept.), havde en af Indiens store, engelsksprogede aviser, The Hindu, som avisens redaktionelle »leder« en skarp fordømmelse af Obamas politik med permanente krige og »utilsigtet« spredning af terrorisme over hele planeten. Det lederskab, som LaRouche lovpriser, er et lederskab for en ny, global, strategisk politik for fred gennem nationernes forcerede, økonomiske og videnskabelige udvikling.

LaRouche fortsatte, på det »nationale medborgerhus«-møde, som LaRouchePAC's Politiske Komite havde arrangeret den samme weekend, hvor Modi talte:

»Vi har haft en begivenhed i weekenden, hvor vi fremlagde en beskrivelse af, hvad mulighederne er for Det amerikanske System. Det fremlagde vi. Og jeg tror, at vi i disse weekendbegivenheder satte en milepæl i historien i vores egen ret. Vel ikke helt så imponerende som noget af det, jeg netop har fremstillet, men de var imponerende, fordi vi har sat en historisk faktor på platformen for de største, hidtidige ledere her i USA, nu, som er værd at bemærke ... «

»Vi havde den samme form for passion, beslutsomhed, for at skabe en succes ... Og derfor tror jeg, det her vil blive – det behøver jeg ikke at fortælle jer, fortælle tilhørerne –

men det, der kommer til at ske, er, at vi, ligesom i Madison Square Garden, vil blive præsenteret for ... vi vil opleve, at der ud af dette kommer en af de mest mindeværdige oplevelser for det amerikanske folk generelt. Virkningerne bliver vidunderlige.«

Foto: Indiens premierminister Narendra Modi

Fra LaRouche-bevægelsen 29. september 2014: Premierminister Modi inspirerer Amerika

I en banebrydende begivenhed, som blev transmitteret over hele USA fra Madison Square Garden i New York i dag, viderebragte den indiske præsident Narendra Modi gnisten fra BRIKS' og dets allierede nationers kamp og opladede USA. En ledende LaRouche-aktivist sagde bagefter, at han havde set »en optimisme ulig noget andet, jeg har set i mit liv. Det var ikke blot hurraråb, selv om det også var der. Særligt de lidt ældre gav udtryk for en dybfølt stolthed i forbindelse med optimisme for fremtiden.« Plakaterne, som han og hans kammerater bar, sagde, »LaRouche byder Modi velkommen til USA«, »Indien er fører for menneskeheden« og »Namaste Mangalyaan«, idet sidstnævnte er navnet på Indiens rumfartøj, som nu er i kredsløb om Mars. På andre skilte fra LaRouche-bevægelsen stod der, »Dette er afslutningen på britisk geopolitik«, og »Det britiske Imperium må afsættes!« Folk var fløjet ind fra hele landet for at pakke Madison Square Garden tæt med 20.000 deltagere; endnu mange flere var samlet udenfor; på Times Square fulgte 1.500 med på

en kæmpemæssig fjernsynsskærm, og begivenheder over satellit blev afholdt over hele landet, og også nogle i Indien.

Da Modi i FN havde opfordret til, at G-8, G-20 blev erstattet med »G-Alle«, gav han udtryk for den samme idé, som Helga Zepp-LaRouche fremførte i sin artikel, »Vi behøver en ny, inkluderende sikkerhedsarkitektur for verden.« Den bevægelse, som Narendra Modi repræsenterede i Madison Square Garden, er modgiften mod krig og terrorisme, som Argentinas præsident Cristina Fernandez og Brasiliens præsident Dilma Rousseff understregede i FN for blot en uge siden.

Modi bevægede mange af sine tilhørere dybt; virkningen blev sammenlignet med den virkning, dr. Martin Luther King havde. Modi talte om den »Indiske Drøm«, ligesom Xi Jinping havde talt om den »Kinesiske Drøm.« For mange bragte han, endnu mere end King, tanken hen på Lyndon LaRouches livsværk, som over mange årtier har ført til udviklingen af BRIKS-systemet i dag med dets pludselige morgengry af glødende og berettiget optimisme hos, hvad der rent faktisk er milliarder af mennesker. Denne idé er nu blevet til virkelighed.

Dette er en smitsom indflydelse, som ikke kan stoppes. Det er sådan, Amerika kan reddes.

Foto: Indiens premierminister Narendra Modi taler i Madison Square Garden, New York.